

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Münster (Niemcy) w dniu 24 kwietnia 2015 r. – Kreissparkasse Wiedenbrück/Finanzamt Wiedenbrück

(Sprawa C-186/15)

(2015/C 254/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Münster

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Kreissparkasse Wiedenbrück

Strona pozwana: Finanzamt Wiedenbrück

Pytania prejudycjalne

1. Czy państwa członkowskie są zobowiązane do stosowania zasady zaokrąglania przewidzianej w art. 175 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾, jeżeli proporcja podlegająca odliczeniu jest obliczana według jednej ze szczególnych metod wskazanych w art. 173 ust. 2 lit. a), b), c) lub d) tej dyrektywy?
2. Czy państwa członkowskie są zobowiązane do stosowania zasady zaokrąglania przewidzianej w art. 175 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w przypadku korekty odliczeń przewidzianej w art. 184 i nast. dyrektywy 2006/112/WE, jeżeli proporcja podlegająca odliczeniu w rozumieniu art. 175 ust. 1 dyrektywy jest obliczana według jednej ze szczególnych metod wskazanych w art. 173 ust. 2 lit. a), b), c) lub d) tej dyrektywy lub w art. 17 ust. 5 akapit trzeci lit. a), b), c) lub d) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku??
3. Czy państwa członkowskie są zobowiązane dokonać korekty odliczenia przewidzianego w art. 184 i nast. dyrektywy 2006/112/WE, stosując zasadę zaokrąglania – pytanie drugie – w ten sposób, że kwota odliczenia podlegająca korekcie zostaje zaokrąglona na korzyść podatnika do wartości procentowej w górę lub w dół do najbliższej liczby całkowitej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 29 kwietnia 2015 r. – Pierre Mulhaupt, jako nadzorca sądowy Société Civile Immobilière Senior Home (SCI)

(Sprawa C-195/15)

(2015/C 254/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: Pierre Mulhaupt, jako nadzorca sądowy Société Civile Immobilière Senior Home (SCI)

Pozostali uczestnicy postępowania: Gemeinde Wedemark,

Hannoversche Volksbank eG

Pytania prejudycjalne

Czy pojęcie prawa rzeczowego, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego⁽¹⁾, obejmuje regulację krajową, taką jak zawarta w § 12 Grundsteuergesetz (ustawy o podatku gruntowym) w związku z § 77 ust. 2 zdanie pierwsze Abgabenordnung (ordynacji podatkowej), zgodnie z którą wierzytelności z tytułu podatku gruntowego ciążą z mocy ustawy na nieruchomości jako ciężar publiczny i właściciel jest w konsekwencji zobowiązany do znoszenia egzekucji z tej nieruchomości?

⁽¹⁾ Dz.U. L 160, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep (Niderlandy) w dniu 6 maja 2015 r. – Korpschef van politie/W.F. de Munk

(Sprawa C-209/15)

(2015/C 254/08)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Korpschef van politie

Strona pozwana: W.F. de Munk

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 dyrektywy 2003/88/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisowi krajowemu takiemu jak art. 19 Barp [rozporządzenia w sprawie ogólnego statusu prawnego policji], zgodnie z którym niesłusznie zwolniony urzędnik nie nabywa prawa do godzin urlopu za okres od dnia zwolnienia do dnia przywrócenia do służby lub do dnia, w którym stosunek pracy zostaje skutecznie rozwiązany w sposób ostateczny?
- 2) Jeżeli z odpowiedzi na pytanie pierwsze wynika, że w spornym okresie jednak nabyte zostało prawo do godzin urlopu, to czy art. 7 dyrektywy 2003/88/WE należy w tym wypadku interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on art. 23 Barp, zgodnie z którym na koniec roku odniesienia na rok następny można przenieść jedynie ograniczoną liczbę godzin urlopu, a pozostałe niewykorzystane godziny urlopu ulegają przepadkowi?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L 299, s. 9).